

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 20ής Ιουνίου 2001 *

Στην υπόθεση T-146/00,

Stefan Ruf, κάτοικος Ettlingen (Γερμανία),

Martin Stier, κάτοικος Pfinztal (Γερμανία),

εκπροσωπούμενοι από τους V. Spitz, A. N. Klingner και A. Gaul, δικηγόρους, με τόπο
επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγοντες,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,
σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τους A. von Mühlendahl,
D. Schennen και E. Joly, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R 198/1998-1) με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση που είχαν υποβάλει οι προσφεύγοντες προκειμένου να αναγνωριστεί ως ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως η ημερομηνία της υποβολής της εν λόγω αιτήσεως στο Γραφείο,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Potocki και J. Pitzung, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Μαΐου 2000,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Σεπτεμβρίου 2000,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Μαρτίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο της διαφοράς

- 1 Κατά το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε:

«1. Η αίτηση κοινοτικού σήματος πρέπει να περιλαμβάνει:

α) αίτημα καταχώρισης του κοινοτικού σήματος·

β) τα στοιχεία ταυτότητας του καταθέτη·

γ) τον κατάλογο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση·

δ) ανατύπωση του σήματος.

2. Η αίτηση κοινοτικού σήματος συνεπάγεται την πληρωμή τέλους κατάθεσης και, ενδεχομένως, ενός ή περισσότερων τελών ανά κλάση.

3. Η αίτηση κοινοτικού σήματος πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός που αναφέρεται στο άρθρο 140.»

2 Το άρθρο 27 του κανονισμού 40/94 προβλέπει τα εξής:

«Ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης κοινοτικού σήματος είναι η ημερομηνία προσκόμισης από τον καταθέτη στο Γραφείο [...] των εγγράφων που περιλαμβάνουν τα αναφερόμενα στο άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχεία, υπό την επιφύλαξη της πληρωμής του τέλους κατάθεσης εντός προθεσμίας ενός μηνός από την προσκόμιση των ανωτέρω εγγράφων.»

3 Ο κανόνας 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1, στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), προβλέπει ότι, εάν η αίτηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση ημερομηνίας καταθέσεως διότι, μεταξύ άλλων, δεν έχει καταβληθεί, εντός μηνός από της καταθέσεως της αιτήσεως, το βασικό τέλος αιτήσεως στο Γραφείο, το Γραφείο ειδοποιεί τον αιτούντα ότι λόγω των ελλείψεων αυτών δεν είναι δυνατόν να δοθεί ημερομηνία καταθέσεως.

4 Ο κανόνας 9 του εκτελεστικού κανονισμού προβλέπει, στην παράγραφο 2, ότι, εάν οι ελλείψεις αυτές θεραπευθούν εντός διμήνου από την παραλαβή της ειδοποιήσεως, ως ημερομηνία καταθέσεως ισχύει η ημερομηνία θεραπείας όλων των ελλείψεων. Αν

οι ελλείψεις δεν θεραπευθούν εμπρόθεσμα, η αίτηση δεν εξετάζεται ως αίτηση κοινοτικού σήματος.

- 5 Τέλος, κατά το άρθρο 78, του κανονισμού 40/94 που επιγράφεται «Επαναφορά τωνπραγμάτων στην προτέρα κατάσταση» (Restitutio in integrum):

«1. Ο προσφεύγων ή ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος σε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ο οποίος, παρότι επέδειξε όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει μια προθεσμία έναντι του Γραφείου, αποκαθίσταται, μετά από αίτηση, στα δικαιώματά του εάν το κώλυμα είχε ως άμεση συνέπεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, την απώλεια δικαιώματος ή ένδικου μέσου.

[...]

3. Η αίτηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά και τους λόγους που προβάλλονται για την υποστήριξή της. Η αίτηση θεωρείται ότι έχει υποβληθεί μόνον αφού καταβληθεί το τέλος επαναφοράς τωνπραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 6 Μέσω του εντολοδόχου του, Μ. S., οι προσφεύγοντες κατέθεσαν στο Γραφείο, στις 15 Απριλίου 1996, αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος «DAKOTA» (αριθ. 227 306).

- 7 Στον χώρο που αφορά τα τέλη στο έντυπο της αιτήσεως οι καταθέτες διευκρίνισαν ότι η καταβολή του τέλους καταθέσεως θα ακολουθούσε.
- 8 Με τηλεομοιοτυπία της 21ης Μαΐου 1996, το Γραφείο βεβαίωσε τη λήψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.
- 9 Με επιστολή της 17ης Ιουνίου 1996, ο Μ. S. διαβίβασε στο Γραφείο αντίγραφο της βεβαίωσης καταχωρίσεως του σήματος «DAKOTA» στο γερμανικό γραφείο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (Deutsches Patentamt), καθώς και το πληρεξούσιο έγγραφο των προσφευγόντων.
- 10 Με επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου 1996, ο Μ. S. απέστειλε στο Γραφείο, κατόπιν αιτήσεώς του, νέο πληρεξούσιο έγγραφο.
- 11 Στις 5 Φεβρουαρίου 1997, ο Μ. S. διαπίστωσε ότι το τέλος καταθέσεως δεν είχε εξοφληθεί.
- 12 Στις 12 Φεβρουαρίου 1997, ο λογαριασμός του Γραφείου πιστώθηκε με το ποσό του τέλους καταθέσεως, ήτοι 975 ECU, συν 200 ECU, για το τέλος επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.
- 13 Με έγγραφο της 18ης Μαρτίου 1997, ο Μ. S. κατέθεσε αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση «προκειμένου να δοθεί ημερομηνία καταθέσεως». Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, ο Μ. S. προέβαλε ότι το τέλος καταθέσεως είχε εξοφληθεί με καθυστέρηση λόγω απροσεξίας μιας εκ των βοηθών του, ήτοι της C.

- 14 Με επιστολή της 4ης Σεπτεμβρίου 1997, ο Μ. Σ. ζήτησε να πληροφορηθεί την πρόοδο των αιτήσεων επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση που είχε καταθέσει σχετικά με τον φάκελο «ΔΑΚΟΤΑ», καθώς και την πρόοδο επτά άλλων αιτήσεων καταχωρίσεως.
- 15 Το Γραφείο ενημέρωσε τους προσφεύγοντες, με επιστολή της 24ης Οκτωβρίου 1997, ότι η αίτησή τους καταχωρίσεως είχε λάβει ημερομηνία καταθέσεως την 12η Φεβρουαρίου 1997, ημερομηνία καταβολής του τέλους καταθέσεως.
- 16 Με απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1998, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.
- 17 Στις 27 Νοεμβρίου 1998, οι προσφεύγοντες άσκησαν ενώπιον του Γραφείου, βάσει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, προσφυγή προκειμένου να ακυρωθεί η απόφαση αυτή.
- 18 Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 28ης Μαρτίου 2000 του πρώτου τμήματος προσφυγών (στο εξής: Απόφαση).

Αιτήματα των διαδίκων

- 19 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την Απόφαση·

- να υποχρεώσει το Γραφείο να αναγνωρίσει ως ημερομηνία καταθέσεως της υπ' αριθ. 227 306 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος τη 15η Απριλίου 1996·

- να κλητεύσει ως μάρτυρες τον M. S., τον προκάτοχό του, και την C.

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

20 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

21 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες παραιτήθηκαν από το δεύτερο αίτημά τους πράγμα που το Πρωτοδικείο λαμβάνει υπόψη του.

Επί των ακυρωτικών αιτημάτων

22 Οι λόγοι που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής αντλούνται, αντιστοίχως, από το γεγονός ότι το άρθρο 27 του κανονισμού 40/94 αντιβαίνει σε ορισμένες διε-

θνείς συνθήκες σχετικά με την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, από την παράλειψη του καθού να ενημερώσει αυτεπαγγέλτως τους προσφεύγοντες για την ύπαρξη της προθεσμίας ενός μήνα που προβλέπει το άρθρο 27 του κανονισμού 40/94 για την καταβολή του τέλους καταθέσεως, από την παράβαση του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94 και, τέλος, από την παράβαση του κανόνα 9, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού, κατ' εφαρμογήν του οποίου το Γραφείο είχε την υποχρέωση να ενημερώσει τους προσφεύγοντες ότι η αίτησή τους καταχωρίσεως δεν μπορούσε να λάβει ημερομηνία καταθέσεως λόγω του ότι το τέλος καταθέσεως δεν είχε καταβληθεί εμπροθέσμως.

- 23 Ευθύς εξ αρχής, πρέπει να διευκρινιστεί ότι αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής είναι αποκλειστικά η ακύρωση της Αποφάσεως στο μέτρο που αυτή απέρριψε την αίτηση των προσφευγόντων για επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση με την οποία αυτοί ζητούσαν κατ' ουσίαν να αναγνωρισθεί ως ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεώς τους καταχωρίσεως η ημερομηνία υποβολής της στο Γραφείο, ήτοι η 15η Απριλίου 1996.
- 24 Λαμβανομένης υπόψη της ανωτέρω διευκρινίσεως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι επιβάλλεται πρώτον η εξέταση του τετάρτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζεται στην παράβαση του κανόνα 9 του εκτελεστικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, δυνάμει του κανόνα 9, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού, η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως

προσδιορίζεται βάσει της ημερομηνίας κατά την οποία θεραπεύθηκαν οι ελλείψεις για τις οποίες το Γραφείο είχε ειδοποιήσει τον καταθέτη εντός διμήνου από την παραλαβή της ανωτέρω ειδοποίησης. Εντούτοις, δεδομένου ότι το Γραφείο εν προκειμένω δεν προέβη στην ειδοποίηση αυτή, δεν μπορούσε να αναγνωρίσει ως ημερομηνία καταθέσεως την ημερομηνία καταβολής του τέλους καταθέσεως.

- 26 Το Γραφείο απαντά ότι η ειδοποίηση που προβλέπει ο κανόνας 9, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού δεν έχει ως αντικείμενο να διατηρήσει την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως, αλλά να προλάβει την άμεση και αυτοδίκαιη επέλευση των συνεπειών που απορρέουν από τις ελλείψεις της αιτήσεως αυτής, ήτοι το ότι η αίτηση αυτή δεν εξετάζεται ως αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 27 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως στην πραγματικότητα βάλλεται η νομιμότητα όχι της Αποφάσεως η οποία, όπως ορθώς επισήμανε το Γραφείο, δεν αμφισβητείται στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, αλλά της αποφάσεως του Γραφείου που περιέχει το από 24 Οκτωβρίου 1997 έγγραφό του να προσδώσει στην αίτηση καταχωρίσεως των προσφευγόντων ως ημερομηνία καταθέσεως τη 12η Φεβρουαρίου 1997.
- 28 Πράγματι, ο κανόνας 9 του εκτελεστικού κανονισμού δεν προβλέπει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κρίσιμου εν προκειμένω άρθρου 78 του κανονισμού 40/94. Ο κανόνας αυτός προβλέπει μια ειδική διαδικασία θεραπείας των ελλείψεων των αιτήσεων καταχωρίσεως που παρέχει τη δυνατότητα στους προσφεύγοντες να λάβουν ως ημερομηνία καταθέσεως την ημερομηνία θεραπείας των ελλείψεων της αιτήσεώς τους.

- 29 Δεδομένου ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως δεν δύναται να στηρίξει τα ακυρωτικά αιτήματα των προσφευγόντων, παρέλκει η εξέταση του βασιμίου του από το Πρωτοδικείο.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζεται στο γεγονός ότι το άρθρο 27 του κανονισμού 40/94 είναι ασυμβίβαστο με ορισμένες διεθνείς συνθήκες σχετικά με την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 30 Οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στο άρθρο 4, σημείο Α, παράγραφος 3, της Συμβάσεως των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως αναθεωρήθηκε στη συνέχεια, και στο άρθρο 87, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Μονάχου της 5ης Οκτωβρίου 1973 για τη χορήγηση ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σύμφωνα με τα οποία ως κανονική εθνική κατάθεση πρέπει να νοείται κάθε κατάθεση, η οποία αρκεί να συνιστά τη χρονολογία, κατά την οποία κατατέθηκε η αίτηση οποιαδήποτε και αν είναι η μεταγενέστερη τύχη αιτήσεως αυτής.
- 31 Από τα ανωτέρω οι προσφεύγοντες συνάγουν ότι η ημερομηνία καταθέσεως μιας αιτήσεως προσδιορίζεται ανεξαρτήτως της μετέπειτα τύχης της και, επομένως, της καταβολής του τέλους καταθέσεως. Το αυτό ισχύει και στο πλαίσιο της Συνθήκης της Ουάσινγκτον της 19ης Ιουνίου 1970 σχετικά με τη συνεργασία για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.
- 32 Το Γραφείο απαντά κατ' ουσίαν ότι καμία διάταξη του ενιαίου διεθνούς δικαίου δεν ρυθμίζει τις προθεσμίες που προβλέπονται για την καταβολή του τέλους καταθέσεως ούτε τις έννομες συνέπειες της εκπρόθεσμης ή της μη καταβολής τους.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 33 Η προαναφερθείσα Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας δεν περιέχει ουσιαστικούς κανόνες σχετικά με τις προϋποθέσεις χορήγησης ημερομηνιών καταθέσεως. Πράγματι, από το άρθρο του 4, σημείο Α, παράγραφος 2, προκύπτει ότι το νομότυπο των καταθέσεων καθορίζεται βάσει της νομοθεσίας εκάστης των χωρών της ενώσεως των Παρισίων ή βάσει των διμερών ή πολυμερών συνθηκών που συνάπτονται μεταξύ τους.
- 34 Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 78, παράγραφος 2, και 90, παράγραφος 3, της προαναφερθείσας Συμβάσεως του Μονάχου για τη χορήγηση ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας προκύπτει ότι το τέλος καταθέσεως πρέπει να καταβάλλεται το αργότερο ένα μήνα από της καταθέσεως της αιτήσεως, άλλως η αίτηση για τη χορήγηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας θεωρείται αποσυρθείσα.
- 35 Τέλος, η προαναφερθείσα Συνθήκη της Ουάσινγκτον σχετικά με τη συνεργασία για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας παραπέμπει ρητώς, όπως οι ίδιοι οι προσφεύγοντες επισημαίνουν στο σημείο 52 του δικογράφου της προσφυγής τους, στην προαναφερθείσα Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας.
- 36 Κατά συνέπεια, από τις προβαλλόμενες διεθνείς συμβάσεις, και αν υποθεθεί ότι ασκούν επιρροή, δεν συνάγεται κάποια αρχή προς την οποία το άρθρο 27 του κανονισμού 40/94 θα έπρεπε να θεωρηθεί ασυμβίβαστο.
- 37 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζεται στην παράλειψη του καθού να ενημερώσει αυτεπαγγέλτως τους προσφεύγοντες για την ύπαρξη προθεσμίας ενός μήνα για την καταβολή του τέλους καταθέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 38 Οι προσφεύγοντες αιτιώνται το Γραφείο ότι δεν επέστησε την προσοχή του Μ. Σ. στην ύπαρξη προθεσμίας για την καταβολή του τέλους καταθέσεως. Μια ειδοποίηση σύμφωνη με τον κανόνα 9 του εκτελεστικού κανονισμού ήταν κατά μείζονα λόγο αναγκαία κατά τη διάρκεια της αρχικής περιόδου εφαρμογής του κανονισμού 40/94 αφού το άρθρο του 27 περιέχει πρωτοφανείς διατάξεις.
- 39 Το Γραφείο είχε την υποχρέωση να ενημερώσει τους προσφεύγοντες κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 139 του γερμανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας. Ενδεχόμενη παράβαση της διατάξεως αυτής αποτελεί ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια δυνάμενη να παραβιάσει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του Θεμελιώδους Νόμου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.
- 40 Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το Γραφείο υπενθυμίζει έκτοτε, επί των αποδείξεων παραλαβής των αιτήσεων καταχωρίσεως, την τασσόμενη προθεσμία για την καταβολή του τέλους καταθέσεως και τις συνέπειες από τη μη τήρηση της προθεσμίας αυτής. Δεδομένου ότι το Γραφείο έχει την υποχρέωση τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, δεν είναι δυνατόν οι προσφεύγοντες να τύχουν μεταχειρίσεως λιγότερο ευνοϊκής της μεταχειρίσεως της οποίας τυγχάνουν έκτοτε οι σημερινοί προσφεύγοντες.
- 41 Το Γραφείο αντιτάσσει ότι, αντίθετα προς το γερμανικό δίκαιο, ο κανονισμός 40/94 δεν προβλέπει την υπενθύμιση της υποχρεώσεως καταβολής του τέλους καταθέσε-

ως. Για τον λόγο αυτό το Γραφείο φρονεί ότι δεν έχει την υποχρέωση να προβαίνει στην υπενθύμιση αυτή, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να παραπέμπουν σε εθνικούς δικονομικούς κανόνες.

- 42 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Γραφείο διευκρίνισε ότι η νέα πρακτική του συνίσταται απλώς στο να εφιστά την προσοχή των καταθετών σχετικά με την υποχρέωσή τους να καταβάλουν το τέλος καταθέσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 43 Από την περιγραφή του συστήματός του για τον έλεγχο της τήρησης των προθεσμών, που εκτίθενται στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως ο οποίος εξετάζεται κατωτέρω, προκύπτει ότι ο Μ. S. έδωσε στους συνεργάτες του τη γενική οδηγία να επαγρυπνούν για την τήρηση της προθεσμίας του ενός μηνός που προβλέπει το άρθρο 27 του κανονισμού 40/94 για την καταβολή του τέλους καταθέσεως.
- 44 Δεδομένου ότι ο εντολοδόχος των προσφευγόντων τελούσε σε γνώση της υποχρέωσης καταβολής του τέλους καταθέσεως εντός της προθεσμίας αυτής, η προβαλλόμενη παρατυπία, έστω και αν υποθεθεί αληθής, είναι εν πάση περιπτώσει αλυσιτελής, όπως αλυσιτελής είναι κατά συνέπεια η αιτίαση που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.
- 45 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 46 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι επέδειξαν όλη την επιμέλεια που επέβαλλαν οι περιοτάσεις κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Κατά συνέπεια, κακώς το Γραφείο αρνήθηκε να αποκαταστήσει τους προσφεύγοντες στα δικαιώματά τους και να αναγνωρίσει ως ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεώς τους καταχωρίσεως τη 15η Απριλίου 1996.
- 47 Οι διαδικασίες που εφαρμόζονται στο γραφείο του Μ. S. προς διασφάλιση της τηρήσεως των προθεσμιών καταβολής αποκλείουν κατ' αρχήν κάθε σφάλμα. Οι προθεσμίες που ισχύουν για τις αιτήσεις καταχωρίσεως σημειώνονται στο εσώφυλλο κάθε φακέλου και σε ένα δελτίο που συρράπτεται στην εμπρόσθια όψη του εξωφύλλου. Το δελτίο αυτό φέρει τον αριθμό του φακέλου και ημερομηνία που αντιστοιχεί σε 14 ημέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας. Η ημερομηνία αυτή σημειώνεται με μια μεγάλη κόκκινη τελεία που τίθεται όταν η υπέρβαση της προθεσμίας καταβολής συνεπάγεται την απώλεια δικαιωμάτων. Στην περίπτωση αυτή, οι φάκελοι ταξινομούνται σε χωριστό ερμάριο.
- 48 Οι προθεσμίες καταβολής σημειώνονται επίσης σε καρτελοθήκες που αποτελούνται από 365 καρτέλες, μία για κάθε ημέρα, που αναφέρουν τον αριθμό των φακέλων και τα στοιχεία των δικαιούχων. Τρεις μήνες πριν από τη λήξη της προθεσμίας, ο αριθμός του αντιστοίχου φακέλου σημειώνεται σε μία από τις καρτέλες αυτές.
- 49 Υπό τον δειγματοληπτικό έλεγχο του Μ. S., μια βοηθός ελέγχει κάθε εργάσιμη ημέρα το ερμάριο που περιέχει τους φακέλους που υπόκεινται σε προθεσμία καθώς και τις καρτέλες, η δε πορεία των φακέλων αυτών παρακολουθείται μέχρις ότου επιβεβαιωθούν τόσο η καταβολή όσο και το ποσό της καταβολής. Επιπλέον, οι προθεσμίες

σημειώνονται και ελέγχονται βάσει ημερολογίων από τον ίδιο τον Μ. S. και τους συνεργάτες του. Τέλος, ο Μ. S. έδωσε στους συνεργάτες του τη γενική οδηγία να διασφαλίζουν την τήρηση της προθεσμίας του ενός μηνός που τάσσει το άρθρο 27 του κανονισμού 40/94 για την καταβολή του τέλους καταθέσεως.

- 50 Τελικώς, η μη εμπρόθεσμη καταβολή εν προκειμένω του τέλους καταθέσεως προέρχεται αποκλειστικά από ένα μεμονωμένο λάθος της C., ειδικευμένης βοηθού, η οποία προσελήφθη το 1972 από τον προκάτοχο του Μ. S. και η οποία θεωρείται ως αξιόπιστη συνεργάτιδα. Η ενδιαφερόμενη έβαλε στον φάκελο «ΔΑΚΟΤΑ» την επιταγή που είχε εκδοθεί για την εξόφληση του τέλους καταθέσεως, ακολουθώντας δε τοποθέτησε από απροσεξία τον φάκελο στη στοίβα των εκκρεμών γερμανικών φακέλων για τους οποίους ισχύουν τελείως διαφορετικές προθεσμίες. Ο φάκελος «ΔΑΚΟΤΑ» ανακαλύφθηκε στη λάθος στοίβα επ' ευκαιρία ενός ελέγχου ρουτίνας οπότε και διαπιστώθηκε ότι η προθεσμία καταβολής του τέλους καταθέσεως είχε λήξει.
- 51 Τέλος, πρέπει να μετριάσει εν προκειμένω η αυστηρότητα των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 78 του κανονισμού 40/94, προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο υπερβολικός φόρτος εργασίας και οι πιέσεις στον οργανωτικό τομέα που υπέστησαν οι εκπρόσωποι των καταθετών κατά την έναρξη της ισχύος του εν λόγω κανονισμού.
- 52 Κατά το Γραφείο, η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση μπορεί να επιτραπεί λόγω κάποιου εξαιρετικού σφάλματος, όπως είναι η τοποθέτηση από απροσεξία ενός φακέλου σε μια στοίβα, το οποίο συνέβη στο πλαίσιο της κατά τα άλλα κανονικής λειτουργίας του γραφείου ενός εντολοδόχου.
- 53 Αντιθέτως, η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση αποκλείεται στην περίπτωση που δεν τηρήθηκε η προθεσμία έστω και αν δεν υπήρξε το σφάλμα αυτό. Ωστόσο, η προβαλλόμενη απροσεξία της C. δεν μπορούσε αυτή και μόνον να είναι η αιτία της υπερβάσεως της προθεσμίας καταβολής του τέλους καταθέσεως. Το σφάλμα της ενδιαφερομένης έπρεπε να εντοπιστεί πάραυτα με τη βοήθεια του δελτίου με την κόκκινη τελεία που αναφέρει την προθεσμία και, το αργότερο, κατά την ταξινόμηση του φακέλου «ΔΑΚΟΤΑ» στο κατάλληλο ερμάριο. Επιπλέον, είναι

απίθανο ο φάκελος αυτός να μην ανακαλύφθηκε στη λάθος στοίβα παρά μόνον τον Φεβρουάριο του 1997. Τέλος, η ύπαρξη της επιταγής στον φάκελο «DAKOTA» έπρεπε να επισημανθεί όταν ο φάκελος αυτός δόθηκε στον Μ. Σ. επ' ευκαιρία της αλληλογραφίας που αντάλλαξε με το Γραφείο.

- 54 Οι κατ' επάγγελμα εντολοδόχοι που είναι επιφορτισμένοι με την εκπροσώπηση τρίτων ενώπιον του Γραφείου οφείλουν, κατά το Γραφείο, να δείχνουν ακόμη μεγαλύτερη επιμέλεια, δεδομένου ότι η νέα διαδικασία καταχωρίσεως κοινοτικών σημάτων ήταν ασυνήθιστη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 55 Το προβαλλόμενο σφάλμα της C. συνιστά κώλυμα κατά την έννοια του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94. Το κώλυμα αυτό είχε ως άμεση συνέπεια, δυνάμει των διατάξεων του ίδιου αυτού κανονισμού, την απώλεια των δικαιωμάτων των προσφευγόντων να λάβουν ως ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεώς τους καταχωρίσεως τη 15η Απριλίου 1996, ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως αυτής στο Γραφείο.
- 56 Εντούτοις, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το κώλυμα για τη μη εμπρόθεσμη καταβολή του τέλους καταθέσεως ήταν δυνατόν να οφείλεται αποκλειστικά, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, στην τοποθέτηση του φακέλου «DAKOTA» από την C. στη στοίβα των εκκρεμών εγχώριων φακέλων.
- 57 Πράγματι, το ισχύον σύστημα ελέγχου των προθεσμών στο γραφείο του Μ. Σ. έπρεπε κανονικά να παρέχει τη δυνατότητα του ταχέως εντοπισμού του σφάλματος αυτού.

- 58 Οι συνεργάτες του Μ. S. έπρεπε να προσέξουν, ήδη κατά την ταξινόμηση του φακέλου, το δελτίο με το κόκκινο σημείο αναφοράς που έπρεπε να ήταν συρραμένο πάνω στο εξώφυλλο του φακέλου και το οποίο έπρεπε να μνημονεύει την προθεσμία καταβολής του τέλους καταθέσεως.
- 59 Εκτός και αν θεωρηθεί ότι δεν τηρήθηκε το σύστημα ελέγχου των προθεσμιών του Μ. S., το σύστημα αυτό απέκλειε εξάλλου κάθε δυνατότητα να παραμείνει ο φάκελος «DAKOTA» ταξινομημένος στη λάθος στοίβα μέχρι τις 5 Φεβρουαρίου 1997, ήτοι για χρονικό διάστημα σχεδόν δέκα μηνών από της καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως.
- 60 Τέλος, το προβαλλόμενο σφάλμα της C. έπρεπε κανονικά να είχε ανακαλυφθεί επ' ευκαιρία της αλληλογραφίας με το Γραφείο για τον φάκελο «DAKOTA» ήδη στις 21 Μαΐου 1996, ακολούθως δε στις 17 Ιουνίου και στις 19 Δεκεμβρίου 1996.
- 61 Συνεπώς, δεν φαίνεται να επεδείχθη κάθε επιμέλεια που επέβαλλαν οι περιστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 78 του κανονισμού 40/94.
- 62 Συναφώς, ο εξαιρετικός φόρτος εργασίας και οι πιέσεις στον οργανωτικό τομέα που οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι υπέστησαν λόγω της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 40/94 στερούνται σημασίας.
- 63 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

- 64 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί καθ' ολοκληρίαν.

Επί του αιτήματος της εξετάσεως μαρτύρων

- 65 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων καταδεικνύεται ότι το Πρωτοδικείο μπόρεσε να σχηματίσει πλήρη δικανική πεποίθηση βάσει των αιτημάτων, των λόγων της προσφυγής και των επιχειρημάτων που αναπτύχθηκαν τόσο κατά τη γραπτή όσο και την προφορική διαδικασία καθώς και βάσει των προσκομισθέντων εγγράφων.
- 66 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα περί εξετάσεως μαρτύρων που υπέβαλαν οι προσφεύγοντες.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 67 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του καθού.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.**

Meij

Potocki

Pirrung

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Ιουνίου 2001.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

A. W. H. Meij